

огн-отъ во пети-отъ вечеръ. Во Воденъ това парче законватъ въ лозе, за да сѣ сторить грозъ-то царно. Тая вечеръ месѣтъ погача и ѿ кършатъ на толку парчина, колку сетъ кукьовни-те. *М. р. 522.* Месиле пресна погача, Кладоха алганъ во нея, Скаршили парче по парче, На си-те по две парчина, Момѣ сѣ даде едно парче, Нейдѣ ѿ падна алган-отъ. *М. 228.* **Парчѣ по парчѣ**—по кусочку: Парче по парче скѣсали (Стихий Стойна). *Д. 2, 29.* Да сѣчемъ парче по парче. *Ч. 354.* Скаршили парче по парче (погача). *М. 228.* 2) штука, вещица, произведение: Число-то на маргарита ся оцѣнява до 6000 парчета. *Л. Д. 1874 р. 244.* 1. Штраусъ даваше най приятни парчета и то се класически. *Л. Д. 1874 р. 234.* **Парченце** с. с. *ум.* кусочекъ: Крайщата на тия телове, кои-то сѣ въ масурче-то, сѣ забодени въ двѣ малки дървени парченца, а тия парченца сѣ натъркани съ обикновенъ плаивасъ и сѣ положени едно до друго твърдѣ близо, но безъ да са досѣгаты. *Л. Д. 1876 р. 91.* Съмѣдахъ—едно телено парченце съ неизброими гвоздичета. *Л. Д. 1874 р. 232.*

Паршулида (*гр. παρσος παρσουλίδα цыбуля*) с. ж.—название луков. травы ср. дивъ чесанъ. *Пк. 60.*

Парявъ *пр.* цѣнный, денежный: Святи-ти старци събрали гдѣ що имало въ манастира паряво и проводили го въ Лондонскѣ-тъ банкъ. *Л. Д. 1871 р. 243.* Един-кой си е много парявъ (*у такого-то много денег*). *Вл.*

Паръ *м. дл.* **Парнъ** *м. однокр.* жгу, обожгу: Заровени-тѣ въглища повече паратъ. *Ч. 160.* Не ми е ядъ, кога ми пари коприва, ами ми е ядъ, кога ми пари шира. *Ч. 195.* Кога си парне тѣлото легко та само почервенѣе кожата, топнѣте изгорено-то мѣсто въ студена вода. *Л. Д. 1869 р. 217.* **Паръ са Парнъ** са 1) обжигаясь, обожгусь: Паревъ каша духа. *Ч. 207.* Дѣца-та най-много теглятъ кога ся парнѣтъ и изгорятъ. *Л. Д. 1871 р. 143.* 2) парюсь: Отъ „скръбьръ“ плѣтатъ кошове, и парятъ ся за истинало отъ вѣтъра. *Пк. 72**).*

Пасинче с. с. пасынокъ: Мѣшча'ава си родила много деца, та само своите деца си ѿи любела, а пасинчето го мразела. *III. III, 77.*

Пасище с. с. *тоже что* пастбище: Врътопчяне и на това склонахъ да хранятъ добитъка си у дома, а онахъ голѣ и пуста мерѣ, кои то дръжяхъ за пасище, разработихъ и прѣоборнѣхъ на богаты пивя и ливады. *Л. Д. 1869 р. 133.* Туи поле изобилова отъ пасища (*ср рaturages*). *Т. 271.*

Пасмина (Пасмина) с. ж: родъ, порода: Но еднажъ като са чавка-та сбѣркала да програцала, гълъби познали каква е пасмина и ѿ испадили. *Сб. 101.* У неѣ (добръ-тъ стопанкѣ) щешъ да видишь най-